

12.00 מנחם הורמן, בעל מיפעל המייצר ציוד לצה"ל. הוא היה זה שעזר גם לזרחין בתחילת דרכו. הוא מכיר את יגאל מ'48.

12.14 יגאל מתרשם ממימתקן במיפעל. שנועד למונע מה שקרה במילחמת ששת-הימים, כאשר חיילי צה"ל נפגעו בהיותם חשופים בצריח. יגאל מקדיש לאחרונה הרבה מזמנו, כדי

12.00 מנחם הורמן, בעל מיפעל המייצר ציוד לצה"ל. הוא היה זה שעזר גם לזרחין בתחילת דרכו. הוא מכיר את יגאל מ'48.

והצי ביום. הסיגריות וסיפליי-הקפה — אלה הנאותיו הקטנות. הוא מרבה להשתעל, טוען שהוא אוהב להשתעל. אלוהו אינו שותה. אוכל — מה שבהישג יד. ארוחותיו פשוטות מאוד, האוכל אינו מלהיב אותו. בשעות הצהריים הוא הולך לחדר-שינה, לחטוף תנומה של שעה. כשחוזרים חנה והילדים אחר-הצהריים יושבים כולם לאכול. חנה מכינה משהו. גם היא לא מכורה לאוכל. הוא אוהב הצילום, זיתים ויוגורט. גם עגבניות.

יוגורט מזכיר לו מוצר חלבי אחר, כפיר, שנעלם כבר בהיסטוריה הרחוקה.

16.15: מהרגע שחזרו הילדים, אבא הוא כולו שלהם. הפניות הרבות שלהם הן תמיד לאבא. חנה חושבת שיגאל פשוט למד לברור את המוץ מהתבן, ועושה את הדברים החשובים לו באמת.

מדי פעם הוא מתפנה לטלפונים או לפגישות נוספות, או שהוא יוצא עם הילדים לגן-הנביאים, או גן-הטרם-זנים. בקיץ הוא מרבה ללכת אתם לים. יגאל סוגר לעבודת-ימיים. הוא נזכר בתקופה שבא טיפס על הפיגומים בניו-יורק, שם עבד כפועל בניין. העבודה במרומי הפיגומים היתה מלווה בצחוק כמעט בלתי-פוסק. העליצות והריעות של פועלי-הבניין היא משהו מיוחד. הוא אינו זוכר תקופה שבה הירבה כליכך לצחוק.

★ הגברת בעלת הכובע

16.15 יגאל נזכר: יום אחד פגש בתיאטרון הבימה את לי שטרסברג, שבא לישראל לנייים בית ברנרדה (המשך בעמוד 66)

שמן. הוא זוכר שסבל מנמשיו הרבים, ניסה להעלימם עליידי מישחות שונות. הנמשים נעלמו, הוא לא יודע אם בהשפעת המישחות. כספורט לא עסק הרבה גם אז. היום, כמו בילדותו, הוא אוהב לשחות. בשחיה הוא מצטיין. בנערותו הציל לא מעט ילדים מטביעה.

ילדיו הקטנים של הסוכר אינם יודעים על קיומם של ילדיו הגדולים

12.00: יגאל נוסע למנחם הורמן. מנחם הוא מנהל מיפעל תעשייתי, המשרת את מערכת-הביטחון. מנחם טוען שליגאל רעיונות פשוטים ומתפכניים. לרעתו, כשיגאל הולך לשפת הים ורואה נערה יפה צפה על מיוזן, מייד עולה ברעתו לנצל את כוח-הציפה למטרה אחרת.

יגאל ומנחם מכירים איש את רעהו מאז 1947, מתקופת הפלמ"ח. מנחם בנה את הטורבינה הראשונה של המהנרס אלכסנדר ורחין, והוא מסייע ליגאל בצד המעשי של פיתוח המצאתיו.

12.14: בפגישה עם מנחם מצית יגאל את הסיגריה המי יודע איזו. הוא מעשן בשרשרת, שורף לפחות חפיסה

הנאה מרובה מהתעסקותו הבלתי-פוסקת עם הילדים. אין ספק שהוא יוצא נשכר. הנן וגיל-גיל אינם יודעים שלאבא יש צאצאים אחרים. עובדה זאת באמצע שנות ה-40 שלו. עידו, בנו השני, מנשואיו השניים, נפל במלחמת יום-הכיפורים ברמת-הגולן, אחיו של עידו, נחום-חמוי, הוא כיום בן 40. בנו יוני, מנשואיו השלישיים, לירושת עשירה (רב-לון), חי עם אמו בארצות-הברית, והוא היום בן 24. נכדים עד כה — ארבעה, שניים מכל מין. רק הצעירה בנכרותיו קטנה מרגן וגיל-גיל.

מאז שנולדו הקטנים, ניתק מגע מהבנים והנכדים. את אביטל הוא רואה לפעמים. אך אינו מתיר לו לקרוא לו „אבא“ בנוכחות הילדים הקטנים. לבתי-מיצוה של נכדתו לא בא, ואף לא שלח מתנה. בנים ונכדים — יוק.

★ נערה על מיוזן-ים

12.00 יגאל נוסע למנחם הורמן. מנחם הוא מנהל מיפעל תעשייתי, המשרת את מערכת-הביטחון. מנחם טוען שליגאל רעיונות פשוטים ומתפכניים. לרעתו, כשיגאל הולך לשפת הים ורואה נערה יפה צפה על מיוזן, מייד עולה ברעתו לנצל את כוח-הציפה למטרה אחרת. יגאל ומנחם מכירים איש את רעהו מאז 1947, מתקופת הפלמ"ח. מנחם בנה את הטורבינה הראשונה של המהנרס אלכסנדר ורחין, והוא מסייע ליגאל בצד המעשי של פיתוח המצאתיו. **12.14**: בפגישה עם מנחם מצית יגאל את הסיגריה המי יודע איזו. הוא מעשן בשרשרת, שורף לפחות חפיסה

16.15 השעה שבה מגיעים הילדים. יגאל מרבה לספר לילדים סיפורים, ומרבה לשחק עימם. מדי פעם הוא מתפנה לטלפונים או לפגישות נוספות, או שהוא יוצא עם הילדים לגן הנביאים.

18.30 יגאל וחנה אשתו בחברת שני ילדיהם. כשהם צופים בתוכנית טלוויזיה לילדים. עד שהתחילו ללכת לגן תפסו הילדים את מרבית יומו של יגאל. כשנישאו בני-הזוג, ואחר-כך, כשנולדו הילדים, נטל יגאל את מלאכות הבית על עצמו.

19.40 זו השעה היחידה, שבה יושבת המישפחה לאכול. חנה ויגאל מכינים את הארוחה במשותף. בדרך-כלל הארוחה צנועה ומשוטה. אוכל אינו מלהיב את יגאל. גם חנה אינה מכורה לאוכל. יגאל אוהב חצילים, זיתים ויוגורט. גם עגבניות.